

K 8 stron Kurier Szczeciński

WTOREK, 7 SIERPNI 1984 ROKU

Nr 155 (12 038)

Rok założenia 1945

Nakład: 85 000 egz.

Cena 5 zł

Gorące dni w szczecińskich stoczniach

Słońce świeci a pracować trzeba

III KWARTAŁ każdego roku stanowi najtrudniejszą porę w życiu niemal wszystkich zakładów pracy. Wiadomo bowiem, że gdy w tym okresie nie wykoną się zadań planowych, to pod koniec roku zaczyna być „gorąco”. Można też utracić dodatkowe premie, a i zyski wypracowane przez firmę (które są następnie rozdzielane pomiędzy załogę) mogą ulec znacznej obniżce.

Nadal upalnie

BYĆ może ciepły sierpień wynagrodzi nam chłodną i deszczową pierwszą część lata. Trwające obecnie upały mogą utrzymać się jeszcze przez kilka dni. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje w okresie od 8 do 12 bm. nadal ciepłą i słoneczną pogodę. Spodziewane jest zachmurzenie małe lub umiarkowane z możliwością lokalnych burz.

Dziś rano w Szczecinie było ciepło, a temperatura wynosiła 16 st. C.

JEDNOCZESNIE jest to tradycyjny okres urlopowy. W wielu przedsiębiorstwach spory odsetek pracowników wyrusza „na wolne”. Ktoś musi tę przymusową absencję wypełnić. A że rygory finansowe zainicjowane przez reformę gospodarczą, w sposób istotny zniwelowały pulę godzin nadliczbowych, trzeba się sporo nagłowić, aby nie stracić tego co zakład pracy zyskał w pierwszych miesiącach roku. W okre-

sie urlopowym pojawia się przed dyrekcjami przedsiębiorstw kolejny „punkt przesi-

(Dokończenie na str. 2)

Santor, Aznavour, Zagorova, Marion,
Dolly Roll, Prońko, Rodowicz...

Duże zainteresowanie MFP w Sopocie

GDĄŃSK PAP. Wydarzeniem tegorocznego sezonu kulturalnego na Wybrzeżu Gdańskim będzie wznawiany po 3-letniej przerwie XXI Międzynarodowy Festiwal Piosenki w Sopocie, który odby-

dzie się w dniach 15—18 bm. Zdobył on w poprzednich latach wysoką rangę i dobrze się stało co jest zasługą władz Trójmiasta.

(Dokończenie na str. 2)

Jubileusz w sprawie narodowej

50-lecie Rodła

PONOWNE zaślubiny Rodła z Wisłą, w 50 rocznicę tego historycznego aktu, stały się okazją do zadokumentowania jedności Polaków w kraju i na obczyźnie, podkreślenia i przypomnienia polskości naszych Ziemi Zachodnich i Północnych. Poprosiliśmy z tej okazji o wypowiedź pośła Edmunda Męclewskiego związanego długoletnią działalnością z tym środowiskiem.

— JUBILEUSZ złotych godów zaślubin Rodła z Wisłą — powiedział Edmund Męclewski — był czymś znacznie więcej niż rodzinnym jubileuszem, był jubileuszem w sprawie narodu wej. Stąd szczególnie wzruszającą w tej uroczystości był dla mnie moment zamurzenia w murcie Wisły po 50 latach tych samych sztandarów, które przez trwały mimo wielkiej zawieruchy dziejowej.

Jubileuszowej uroczystości na warszawskiej Płycie Czarniakowskiej towarzyszyła piękna pogoda i ona zapewne spowodowała stosunkowo małą frekwencję warszawiaków — wielką szkoda. Jednak samej pogo-

(Dokończenie na str. 2)

Propagandowy charakter tzw. złagodzeń

USA łamią zasady, których przestrzegania żądają w stosunku do siebie

WARSZAWA PAP. Ostatnie dni i tygodnie nie przyniosły zasadniczych zmian w polityce Stanów Zjednoczonych wobec Pol-

ski. Charakter propagandowy. Prawo i uznane zwyczajnie międzynarodowe są dla USA tylko kłopotliwym bagażem.

(Dokończenie na str. 3)

Wizyta przyjaźni z dalskiej

Kampuczy

Umowa o współpracy kulturalnej i naukowej

WTOREK jest drugim dniem oficjalnej wizyty przyjaźni w Polsce członka Biura Politycznego Komitetu Centralnego Ludowo-Rewolucyjnej Partii Kampuczy, przewodniczącego Rady Ministrów Kampuczańskiej Re-

(Dokończenie na str. 2)

Miasta-giganty

NOWY JORK PAP. Prasa podaje różne prognozy dotyczące rozwoju urbanizacji świata. Wszystkie mają jeden wspólny mianownik, a mianowicie, że miasta będą się nadal rozrastały.

Warto więc przytoczyć kolejną prognozę, tym razem Banku Światowego. Również i ta stwierdza, jak i kilka innych, że pod koniec obecnego stulecia najliczniejszym miastem będzie Meksyk, stolica państwa o tej samej nazwie. Ma ono liczyć 31 mln ludzi. Na drugim miejscu ma się uplasować brazylijskie miasto Sao Paulo, gdzie ma mieszkać ok. 25,8 mln ludzi.

Na razie dwa pierwsze miejsca zajmują Nowy Jork i Tokio, oczywiście wraz z przedmieściami.

Kanał La Manche

Przeciwni swe sily

LONDYN PAP. Niejaki Kumar Anandan, 36-letni obywatel Sri Lanki, podjął w poniedziałek próbę przepłynięcia kanału La Manche. Jednakże próba zakończyła się tragicznie. Ambitny adwokat z Kolumbo stał się drugą ofiarą śmiertelną kanału od czasu, gdy ten 32-kilometrowy przesmyk przepłynięto po raz pierwszy w 1875 roku.

Lankijczyk stracił przytomność po kilku kilometrach. Szybko go wyłowiono i dostarczono śmigłowcem do szpitala. W drodze jednakże zmarł. Przyczyna śmierci nie jest znana.

Samochody na wino?

BRUKSELA PAP. Komisja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dostaje dosłownie zawrotów głowy od permanentnego rozważania problemu, co robić z nadwyżkami wina na rynku. Obecni jej członkowie nawet nie chcą — w związku z tym — słyszeć, że w szeregi EWG mają być przyjęte w niedalekiej przyszłości również Hiszpania i Portugalia kolejni potencjalni w wytworzeniu wspomnianego „boskiego napoju”.

Ostatnio komisja EWG wpadła na pomysł, aby nadwyżki wina przerabiać na alkohol, który ma służyć do napędu pojazdów mechanicznych. Nie wiadomo, czy jednak pomyśl ten wypali. Obliczono bowiem, że uzyskany z winogron litr alkoholu napędowego kosztować będzie co najmniej 2,34 dolara. Tymczasem uzyskanie litra benzyny kosztuje nadal zaledwie 21 centów.

W Japonii

Silne trzęsienie ziemi

TOKIO PAP. Silne trzęsienie ziemi nawiedziło we wtorek Japonii południowo-zachodnią część Japonii. Jego natężenie wynosiło 7,2 stopnia w skali Richtera. Epicentrum trzęsienia znajdowało się w odległości 80 km na wschód od Miyazaki — miasta położonego we wschodniej części wyspy Kjusiu. Według pierwszych informacji, na pewien czas wstrzymaną została komunikacja kolejowa. Co najmniej jedna osoba została ranna.

50 szkół na 50-lecie

Dla naszych dzieci i wnuków

ZAKOŃCZONO opracowywanie szczegółowego programu budowy „50 szkół na 50-lecie”. Jest to przedsięwzięcie zakrojone na szeroką skalę o wielkim znaczeniu społecznym. Rozmawiamy o nim z wicewojewodą Tadeuszem Kluką.

— 50 szkół na 50-lecie czyli 50 szkół w ciągu 10 lat — czy to dużo czy mało w stosunku do potrzeb?

— Mamy dwa programy rozbudowy bazy szkolnictwa do

1995 roku. Jeden z nich — program minimum — obejmuje to, co musi być zrealizowane w tym terminie. Drugi — to program rozwinęty, uwzględniający w szerszym niż dotąd zakresie potrzeby społeczne. Ten pierwszy — to właśnie nasze 50 szkół. Drugi — przewiduje wybudowanie większej liczby obiektów, wyposażenie ich w baseny, sale gimnastyczne, boiska itd.

Tak więc owe 50 szkół do 1995 roku musimy wybudować po to, aby obecna sytuacja lo-

kalowa szkolnictwa nie uległa pogorszeniu.

— Wyż demograficzny przesuw się od żłobków do uniwersytetów... Czy w planach rozbudowy sieci szkolnictwa bierze pod uwagę prognozy demografów?

— Stan obecny i przewidywania demograficzne stanowią podstawę do opracowania programu. Wiemy, że w najbliższym dziesięcioleciu maleć będzie stopniowo liczba dzieci w

przedszkolach, zaś wzrastać liczebność uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Do roku 1990 liczba przedszkolaków zmniejszy się o około 6 800 dzieci, przybędzie za to 8 tys. dzieci w szkołach podstawowych, zaś w grupie młodzieży w wieku 15—18 lat — aż 11 tysięcy.

— Czy oznacza to, że łatwiej będzie o przedszkola?

(Dokończenie na str. 5)

50 szkół na 50-lecie

Dla naszych dzieci i wnuków

(Dokończenie ze str. 1)

— O dobrej sytuacji można mówić wtedy, gdy 75 proc. dzieci w wieku przedszkolnym ma zapewnione miejsca w przed szkołach (tak jest w krajach, które mają dobrze rozwiniętą sieć oświatową). Aby osiągnąć taki wskaźnik musielibyśmy zbudować w Szczecińskim w tym 10-leciu 202 przedszkola o 24 tysiącach miejsc!

To oczywiście nierealne, ale przecież mogą nas wesprzeć w tej dziedzinie zakłady pracy budujące przedszkola dla dzieci swych pracowników. W ten sposób powstała niemal połowa szczecińskich przedszkoli.

— A jakie są plany rozbudowy szkół ponadpodstawowych? W roku 1995 będą musiały przyjąć o 11 tys. młodzieży więcej...

— Na razie sytuacja w nich jest niezła. Do roku 1987 będzie w nich ogółem więcej miejsc niż uczniów. Dopiero potem i one zaczną się zageszczać. Aby w pełni zaspokoić potrzeby w tym zakresie trzeba do roku 1995 zbudować 7 szkół ponadpodstawowych, 5 warsztatów, 6 internatów, 2 szkoły specjalne oraz 1 bogotowię opiekuńczą. Resort oświaty nie podał temu zadaniu. Niezbędna jest pomoc innych resortów, zakładów pracy. Znakomity przykład dały w latach 70 przedsiębiorstwa budowlane wnoszące własnymi siłami i środkami szkoły kształcące fachowców, przede wszystkim dla nich samych.

— Ale i tak najtrudniejsza ma być sytuacja w szkolnictwie podstawowym i tu musimy skoncentrować siły i środki.

— Dotychczasowa baza naszego szkolnictwa to w większości obiekty przedwojenne, wymagające coraz więcej nakładów na remonty bieżące i kapitalne. W roku ubiegłym wydatkowano na ten cel 450 mln zł, w tym roku przeznaczono na remonty kwotę 330 milionów.

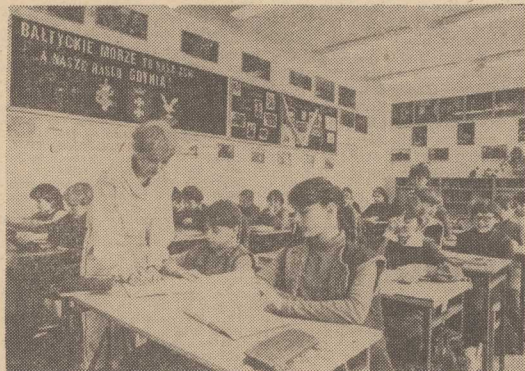
Obiekty szkolne w województwie rozmieszczone są nieproporcjonalnie w stosunku do potrzeb. Stosunkowo najlepszą sytuację mają Golezów i Suchań, najtrudniejszą — wszystkie dystrykty, najbardziej rozwijające się ośrodki miejskie, a zwłaszcza Szczecin.

Oczywiście mam tu na myśli przede wszystkim nowe osiedla mieszkaniowe. I tak na Słonecznym do nowej szkoły przewidzianej dla 900 uczniów uczęszczać będzie na razie 2,5 tysiąca dzieci, a więc 3 razy więcej.

— Ile spośród tych 50 szkół otrzyma Szczecin?

— W programie minimum ujęliśmy 10 szkół dla Szczecina. Powstaną one w pierwszym rzędzie tam, gdzie istniejące obiekty pracują na 2-3 zmiany, a wielu uczniów musi dojeżdżać do śródmieścia. W tym roku zakończona zostanie budowa dwóch: na Wzgórzu Hetmańskim (część dydaktyczna) oraz na Klonowica. W tym roku również rozpoczyna się budowa dwóch nowych obiektów szkolnych: na osiedlu Książąt Pomorskich oraz drugiej szkoły na Słonecznym. Staramy się aby jak najprędzej weszły do realizacji inwestycje szkolne na osiedlu Arkońskim, na Klonowica (druga szkoła) oraz na osiedlu Bukowym.

Musimy być przy tym świadomi, że wspomniane 10 szkół w Szczecinie pozwolą złagodzić obecnie występujące trudności

ale ich nie rozwiąże. Nadal część szkół pracować będzie na 2 zmiany.

— A jaki jest program optymalny i na ile możliwy do uzyskania?

— Program rozwinięty, a więc skrócony na miarę potrzeb przewiduje dodatkowe wybudowanie w najbliższym dziesięcioleciu o 22 szkoły więcej (posiadające 528 pomieszczeń do nauki). Oznaczałoby to zmniejszenie wskaźnika zmianowości do 1,3 (praktycznie rzecz biorąc likwidacja systemu zmianowego w pracy szkół).

Jakie są szanse jego realizacji? Nasz program minimalny czyli 50 szkół — jest zapisany na ostatni guzik od strony organizacyjnej: na każdy z tych

objektów mamy lokalizację, wykonawcę, uzgodnienia co do har monogramu prac, gotową dokumentację lub termin jej wykonania. Według tegorocznych cen program minimum wymaga 14,5 mld zł. Program szerszy, wzbogacony o 22 szkoły wymagałby 25,7 mld zł. Są to kwoty ogromne, wydatki na które nie wystarczy nakłady z budżetu wojewódzkiego. Konieczne będzie wsparcie inwestycji szkolnictwa przez budżet centralny. Szanse taką stwarza Uchwała Rady Ministrów z 22 czerwca br. tworząca przy ministrze oświaty i wychowania Centralny Fundusz Realizacji Inwestycji Oświatowych.

— Jak mogą zwykli obywatele przyczynić się do wzbogacenia programu budowy 50 szkół na 50-lecie?

— Niezbędna jest pomoc całego społeczeństwa w naszym

W. CROFTS

Przekład: Urszula Łada-Zabłocka, Krystyna Jurasz-Dąbska

226

— Oczywiście. Zrobiłbym to samo.
 — Pracowałem pilnie, póki nie uszeregowałem tych prawdopodobnych w jakimś porządku i oto jest gotowa lista dla ciebie.
 — Świetnie, Willis. Przykro mi, że miałeś z tym tyle kłopotu. Zabiorę się do roboty, i oby mi się udało.
 — Zrobisz to doskonale — wyraził swoje zdanie Willis i zasnął znów do pracy.

Przez cały ten dzień i następny French uzbrojony w listę, fotografię i rysopis Ropera chodził po mieście, prowadząc rozmowy głównie z kierownikami i sprzedawcami sklepów i przedsiębiorstw handlowych. Lecz wszystko bez skutku. Nigdzie nie natrafił na ślad owych nieuchwytnych dwudziestofuntówek i nigdzie nie widziano mężczyzny, który by odpowiadał rysopisowi. Po czym, ku jego zdumieniu, został odwołany od tej pracy.

Podobnie jak inni oficerowie Departamentu Zabójstw tak i on miał zwyczaj utrzymywać stały kontakt z departamentem podczas przeprowadzania dochodzenia. Dlatego też w ciągu tych dwóch dni French dzwonił dwukrotnie do Scotland Yardu zdając relacje ze swoich poszukiwań. I kiedy zadzwonił po raz drugi w ciągu tych dwóch dni, kazano mu się natychmiast stawić w biurze.

Było to takie wezwanie, jakiego należało usłuchać bez zwłoki, dlatego też w dwadzieścia minut po telefonie pukał do drzwi pokoju nadinspektora Mitchella.

Wystarczyło jedno spojrzenie na twarz szefa, żeby stwierdzić, że nie szykuje się nic złego; Mitchell przywitał podwładnego z lekkim uśmiechem.

— Niech pan siada, French — powiedział — i postuchaj. Chcę panu opowiedzieć pewną historię.

Rzuciwszy wzrokiem na jakieś papiery, które wyciągnął z szuflady, zaczął swoją opowieść.

27

Rozdział XVII MOWIĄCY O OBRĄCZKACH

Dziś rano, około godziny 10.30 — zaczął nadinspektor — otrzymaliśmy telefoniczną wiadomość od inspektora Marshalla z komisariatu w "hitechapel. Chciał się dowiedzieć, czy mieliśmy ostatnio zgłoszoną jakąś kradzież drobnej biżuterii, jako że natknął się na coś takiego w związku z bójką dwóch wodniaków. Okazuje się, że wczorajszego wieczora, około dziesiątej, policjanci na obchodzie przy Cable Street usłyszał nagle krzyki jakby kogoś morderowano. Pobiegł w tym kierunku i natknął się na dwóch ludzi, jeden leżał na ziemi, a drugi obrabiał go jeszcze pięściami. Policjant odciągnął zapamiętałego zwycięzcę stwierdził, że jego ofierze nic złego się nie stało, facet był bardziej wystraszony niż pobity. Policjant już miał ich puścić wolno, udzielając tylko dobrodusznego ostrzeżenia na przyszłość, gdyby nie to, że w zapale wyjaśnienia wyszła na jaw przyczyna ich kłótni. Mężczyźni weszli w posiadanie jakieś biżuterii, do której obaj zgłaszali pretensje, a kiedy posterunkowy zobaczył o co chodzi, nie słuchał dalszej dyskusji, tylko zaprowadził obu na posterunek. Tam przepisał ich sierżant dyżurny i spisał zeznania wraz z opisem całego postępowania.

— Jak dotąd cała sprawa była dość pospolita i gdyby powód ich kłótni składał się z jakichś białostek, nie myślałbym o tym więcej. Ale zainteresowała mnie, gdy dowiedziałem się, co tam było. Nie zgadby pan Obrączki ślubne.
 — Na pewno bym nie zgadł!
 — No właśnie. A to było trzydziści dziewięć obrączek nawleczonych na sznurku. Wszystkie mniej więcej tej samej wielkości i wartości. Nie poza tym. Ludzi obszukano, ale niczego więcej nie znaleziono.

(cdn)

Skarb Tarzana

68)

Po załatwieniu sprawy Billa „Gramofona” Lillan Agapit i Tarzan udali się z powrotem do puszczy. Wprawdzie Tarzan nie na żarty myślał o rozpoczęciu cywilizowanego życia, ale nie mógł przecież pozostawić bez pozostawienia swoich leśnych przyjaciół.

Gdy trójka naszych bohaterów znalazła się w puszczy, na zew Tarzana zebrali się prawie wszystkie zwierzęta na obszernej polanie.

— Drodzy moi przyjaciele — przemówił do nich Tarzan — Kocham was całym sercem, ale jestem człowiekiem i muszę do ludzi powrócić. Obiecuje jednak odwdzięczyć was często.

Zwierzęta otoczyły Tarzana, zaczęły się doń łasić i żegnać serdecznie. Wiem z daleka rozłąć się ciężki tetent i nadbieść słoń Mambo zdradzać wielkie zdenerwowanie. — Stało się nieszczęście, Tarzanie — zawołał.

Wielkie nieszczęście! Jestem zdruzgotany. Cały ogromny skarb, taki posiadaliśmy, przepadł.

Urywaniymi zdaniami opowiadał Mambo co następuje: młody słoń Bimbo, którego pozostawiono na straży pokładów kości słońiowej w kotlinie spowodował — bawiąc się rzucającem ślizów — lawinę, która zasypana całą kotlinę. O wydobyciu kości słońiowej spod gładów mowy być nie mogło.

Komiks retro — po raz pierwszy w „Kurierze” w 1949 r.)

